

5. MINIMALIZACJA DRGAŃ

5.1. WPROWADZENIE

Jak już wspominaliśmy niejednokrotnie drgania o dużym poziomie amplitud maszyn i ich elementów odbijają się niekorzystnie na ich stanie eksploatacyjnym, będąc powodem obniżenia trwałości i niezawodności. Wpływają również niekorzystnie na realizowany proces wytwórczy, dając ogólnie gorszą jakość wyrobów. Wreszcie drgania są powodem emisji składowej mechanicznej hałasu maszyn z mocą N , proporcjonalną (wg wzoru (2.5)) do kwadratu prędkości drgań elementów:

$$N = \rho_0 c v^2 \eta_r \eta_t S ,$$

gdzie S powierzchnia drgającego elementu, η_r , η_t - sprawność promieniowania hałasu i sprawność transmisji drgań od miejsca wzbudzenia do miejsca radiacji.

Z pobieżnej analizy tego wzoru wynikają co najmniej trzy sposoby redukcji hałasu mechanicznego. W pierwszym rzędzie możliwe jest to przez minimalizację prędkości, a generalnie amplitud drgań elementów. Dalszym środkiem minimalizacji hałasu i drgań jest utrudnienie ich propagacji poprzez zmniejszenie sprawności η_t transmisji drgań i dźwięku materiałowego. Wreszcie trzecia możliwość to zmniejszenie efektywności promieniowania η_r przez zmianę kształtu i powierzchni. Tym zagadnieniem zajmiemy się szczegółowo w następnym rozdziale, teraz zaś rozpatrzemy szczegółły minimalizacji drgań i dźwięku materiałowego w konstrukcjach.